Nr 4

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 19 stycznia 1948 r.

15

OKÓLNIK

z dnia 12 stycznia 1948 r.

w sprawie opłaty skarbowej od przedsięwzięć rozrywkowych.

Nawiązując do okólnika Nr 212 z dnia 23 czerwca 1947 r. Nr D. V. 3714/4/47 w sprawie powyższej — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia dodatkowo, że dorywcze przedsięwzięcia rozrywkowe, urządzane nie w lokalach oraz przedstawienia teatralne, organizowane dorywczo nawet w lokalach — wymagają w myśl § 1 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 28 grudnia 1933 r. o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 801) zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej — a przeto od podań o zezwolenie na ich urządzenie należałoby, analogicznie do podań o zezwolenie na urządzenie przedsięwzięć rozrywkowych ze stałą siedzibą lub wędrownych i objazdowych (ust. 2 okólnika Nr 212) pobierać opłatę skarbową według poz. 1 lit. c Tabeli opłat skarbowych (załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U .R. P. Nr 27, poz. 107) w wysokości 500 zł.

Zarazem Ministerstwo Skarbu ze względów słuszności gospodarczej zezwala, aby do czasu wydania rozporządzenia w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej pobierano od powyższych podań opłatę skarbową według poz. 1 lit. a Tabeli opłat skarbowych w kwocie 50 zł, a niedobraną różnicę opłaty w kwocie 450 zł umarza na podstawie art. 33 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

Opłata skarbowa od zezwoleń na urządzenie tych dorywczych rozrywek wynosi również 50 zł, a to w myśl poz. 2 lit. b Tabeli opłat skarbowych, gdyż nie jest to zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa, wymagającego koncesji (zezwolenia), a więc opłata skarbowa, przewidziana w poz. 2 lit. j pkt 9 nie może być tu pobierana.

Wolne więc od obowiązku uzyskiwania zezwolenia władzy administracji ogólnej są jedynie dorywcze przedsięwzięcia rozrywkowe w lokalach z wyjątkiem przedstawień teatralnych; ustęp 3 okólnika Nr 212 dotyczy tedy tylko przedsięwzięć dorywczych w lokalach z wyłączeniem przedstawień teatralnych oraz przedsięwzięć wędrownych, na prowadzenie których uzyskano już zezwolenie.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w o-mym wierszu ustępu 1 wspomnianego powyżej okólnika, powinien być umieszczony dwukropek po wyrazie „publiczne“, zaś po wyrazach „produkcje słowne“ został opuszczony wyraz „muzyczne“ co niniejszym prostuje się.

Podsekretarz Stanu
T. Dietrich

(Znak Min. Sk. D. V. 8538/4/47).

16

OKÓLNIK

z dnia 12 stycznia 1948 r.

w sprawie średniej dochodowości z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej.

Nawiązując do okólnika z dnia 27 stycznia 1947 r. L. D. V. 301/3/47 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 49), Ministerstwo Skarbu poleca w roku podatkowym 1948 stosować następujące zasady przy ustalaniu dochodów z działalności i twórczości naukowej (również podręcznikowej w zakresie popularyzacji wiedzy), literackiej, publicystycznej i artystycznej.

Z reguły przy ustalaniu dochodu podatnikom osiągającym wymienione przychody należy uznawać za koszty uzyskania bez przeprowadzania dalszych dochodzeń 50% przychodów.

Wyjątkowo należy za koszty uzyskania uznawać:

1) 65% przychodów, osiąganych przez:

a) literatów za pracę o odpowiednim poziomie literackim — na podstawie opinii wydanej przez Związek Zawodowy Literatów Polskich;

b) kompozytorów za prace o odpowiednim poziomie artystycznym — na podstawie opinii wydanej przez Związek Autorów, Kompozytorów i Wydawców („Zaiks") lub w odniesieniu do kompozytorów - symfonistów — przez Związek Kompozytorów Polskich;

c) artystów plastyków za pracę o odpowiednim poziomie artystycznym na podstawie opinii wydanej przez Związek Zawodowy Polskich Artystów Plastyków lub Stowarzyszenie Architektów Rzeczypospolitej Polskiej („S. A. R. P.); pod pojęciem artystów-plastyków rozumie się twórców dzieła nie zaś wykonawców (powielanie wzoru), przy czym w odniesieniu do architektów za prace podlegające przepisom niniejszego okólnika uważać należy wyjątkowo prace, w których wyłącznie występuje czynnik plastyczny jak np. pomniki, projekty ujęcia rzeźbiarskiego lub malarskiego wnętrz i t. p., w żadnym zaś przypadku ulga powyższa nie ma zastosowania do prac wchodzących w zakres normalnych zadań zajęcia zawodowego architekta. Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że w żadnym przypadku przychody osiągane przez architektów za świadczenia spełniane przez nich w ramach wykonywanego zajęcia zawodowego, chociażby zostały osiągnięte za prace podlegające wyjątkowo zasadom niniejszego okólnika, nie mogą być uznane za wolne od podatku obrotowego w myśl art. 3 pkt 7 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23).

2) 80% przychodów osiąganych przez autorów dzieł naukowych oraz autorów podręczników dla szkół wyższych, przy czym dla kwalifikacji dzieła jako naukowego miarodajna jest opinia odpowiedniej instytucji naukowej (Wydziały uczelni akademickich, Instytuty badawcze, Stowarzyszenia naukowe i t. p.); w przypadkach wątpliwych należy żądać przedłożenia odpowiedniego zaświadczenia Ministerstwa Oświaty. Innych książek szkolnych z reguły nie należy uznawać za dzieła naukowe z wyjątkiem tych książek szkolnych zatwierdzonych przez Ministerstwo Oświaty, które Ministerstwo Oświaty wyjątkowo zakwalifikuje do rzędu dzieł naukowych.

Ministerstwo Skarbu zaznacza, że postanowienia niniejszego okólnika nie mają zastosowania do podatników osiągających przychody z praw autorskich nabytych w drodze spadku, które należy zakwalifikować jako przychody z praw majątkowych, potrącając od nich na koszty uzyskania wydatki faktycznie poniesione i związane z ich osiągnięciem .

Podsekretarz Stanu
T. Dietrich

(Znak Min. Sk. D. V. 13871/3/47).

17

OKÓLNIK

z dnia 15 stycznia 1948 r.

w sprawie naklejania opasek akcyzowych na opakowania z drożdżami.

Ministerstwo Skarbu otrzymało wiadomość, że niektóre drożdżownie używają do naklejania opasek akcyzowych na opakowaniach z drożdżami nieodpowiedniego kleju, wskutek czego opaski te z łatwością dają się zdejmować z tych opakowań, co w konsekwencji może stworzyć duże pole do nadużyć.

Powołując się na okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 20 lipca 1937 r. L. D. VI. 6647/3/37 (Dz. Urz. M. Sk. Nr 19, poz. 669), poleca się zwrócić szczególną uwagę na potrzebę dokładnego sprawdzania przez urzędników, nadzorujących drożdżownie, czy przedsiębiorstwa te stosują się ściśle do przepisów, zawartych w §§ 275 i 276 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746). W przypadkach stwierdzenia niestosowania się do powyższych przepisów, przez poszczególne przedsiębiorstwa, należy zwrócić tym przedsiębiorstwom uwagę na konieczność starannego naklejania opasek i używania odpowiedniego kleju. Gdyby pomimo tego drożdżownie nadal lekceważyły sobie powyższy obowiązek należy w stosunku do nich wyciągać jak najdalej idące konsekwencje i ewentualnie pociągać winnych do odpowiedzialności karno-skarbowej.

Również należy bezzwłocznie zbadać w terenie, czy opaski akcyzowe na opakowaniach z drożdżami, znajdującymi się już w obrocie, są należycie naklejane oraz czy opaski te są przepisowo niszczone przy drobnej rozsprzedaży drożdży prasowanych, jak również przy używaniu ich w piekarniach.

O wynikach badań w tej sprawie Izby Skarbowe przedłożą Ministerstwu Skarbu zbiorowe sprawozdanie z całego okręgu do dnia 15 kwietnia 1948 r.

Za Dyrektora Departamentu
Wł. Ostrowski

(Znak Min. Sk. D. VI. 12789/3/47).

18

OKÓLNIK

z dnia 16 stycznia 1948 r.

w sprawie zwolnienia od celnych opłat manipulacyjnych.

Wykaz instytucji charytatywnych, podany w okólniku z dnia 1 grudnia 1947 r. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr 55, poz. 390, korzystających ze zwolnienia od celnych opłat manipulacyjnych dla towarów, nadchodzących z zagranicy, a przeznaczonych do bezpłatnego rozdawnictwa w celach opiekuńczych, leczniczych i oświatowych na warunkach, wymienionych w powyższym okólniku, uzupełnia się przez dodanie instytucji:

31) Centralny Komitet Żydów w Polsce.

Podsekretarz Stanu
Prof. Dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. IV. 143/3/48).

Poz.	T R E Ś Ć		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPp	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
15	Opłata skarbowa od przedsięwzięć rozrywkowych	O	12.I.1948 r.	D.V.8538/4/47													×								
16	Średnia dochodowość z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej	O	12.I.1948 r.	D.V.13871/3/47											×										
17	Naklejanie opasek akcyzowych na opakowania z drożdżami	O	15.I. 1948 r.	D.VI. 12789/3/47																×					
18	Zwolnienie od celnych opłat manipulacyjnych	O	16.I. 1948 r.	D.IV.143/3/48									×												

Komunikaty

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z		zarządzenie
I		instrukcja
O		okólnik
Ob		obwieszczenie
Uch		uchwała

KOMUNIKAT

o unieważnieniu zagubionych blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zagubione niewykorzystane blankiety pokwitowań kasowych Urzędu Skarbowego w Bielsku Podlaskim: Seria A od Nr 124377 e do Nr 124380 e oraz Seria A od Nr 124401 a do Nr 124420 e.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia niewykorzystane blankiety pokwitowań kasowych od Nr 255251 do Nr 255300, zrabowane poborcy skarbowemu 2 Urzędu Skarbowego w Warszawie.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu pieczęci.

Ministerstwo Skarbu unieważnia pieczęć do laku z napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa 243", zagubioną przez komisarza skarbowego Rejonowego Inspektoratu Ochrony Skarbowej w Kłodzku.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że poborca Zarządu Miejskiego w Łodzi zagubił kwitariusz dla poborców skarbowych blok Nr 9472 Serii B, zawierający niewykorzystane blankiety pokwitowań od Nr 189424 e do Nr 189440 e.

Zagubione blankiety pokwitowań unieważnia się.

Cena zł 55

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300; kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.